

výjimečně ukazuje ve vichru a bouři jako o prvních Letnicích apoštolům. Spíše je lehkým vánkem, slyšitelným a poznatelným v tichu. Hluk znemožňuje slyšení. Tím spíše v hluku není možno vnímat Ducha. Chci-li ho slyšet, musím se ztišit, musím své srdce zklidnit. On se nabízí, ale nevnučuje. Záleží jenom na naší spolupráci s ním.

A také zde nám je opět naše nebeská Matka vzorem, vůdkyní a pomocnicí. Můžeme si být jisti, že se nás ujímá s láskou a že jí nemůžeme udělat větší radost, než když ukážeme zájem, dáme najevo dobrou vůli, když si ji zvolíme za svou ochránkyni. Její Srdce je otevřené všem. Kdo se k ní obrací, zakusí brzy, že jí může ve všem důvěřovat. Prosíme tedy: „Maria, pomoz mi zklidnit a ztišit své srdce. Tys dovedla zachytit a uskutečnit i nejtišší přání Ducha Svatého. Jeho láska byla stráží na prahu tvého života. Tvé početí je

zahaleno Božím tajemstvím. Duch sám tě vedl tvým dětstvím i čistým mládím. V tichu a skrytosti se událo Vtělení Božího Syna, když se stal i Synem tvým. Zažila jsi však i bouři Letnic a rozeznala v ní vanutí téhož Ducha. On tě pak učinil Matkou Kristovy Církve po všechny časy. Maria, buď a zůstaň i mojí Matkou! Vypros mi světlo a sílu Ducha Svatého pro mé osobní poslání v dnešním dni a pomáhej mi je splnit. Použij mě – vždyť jsem tvé dítě a tvé vlastnictví!“

Hynek Urbánek

Liga mužů

Zdroj: *MLADÁ, Marie. Posvěcování života podle vzoru a za pomoci Panny Marie. Brno: Sypták, 2003. 60 s.*

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku *V úmluvě lásky* je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz

V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO
ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ
SPIRITUALITY

ČERVEN 2026 č. 85

Maria přijímá Ducha Ježíšova

Milá schönstattská rodino, poslední dvě neděle letošního měsíce května jsme prožili slavnostmi Seslání Ducha Svatého a Nejsvětější Trojice. Následující text Mariiny sestry Mlady podává osobitým způsobem přijetí Boží vůle Pannou Marií jako vzor objevení a přijetí pro každého z nás. Inspirace tímto textem vzešla z kněžské homilie v bechyňském děkanském kostele českobudějovické diecéze.

Duch Svatý je tou podstatnou hybnou silou všeho posvěcení. Už sám titul „Posvětitel“, který mu Církev dává, to zdůrazňuje. On je Dárce života a všeho poznání. Všechno naše vědění má svůj původ v něm. Podle slov sv. Pavla „v něm žijeme, pohybujeme se a

existujeme“ (Skt. 17, 28). Snad právě proto, že je nám tak blízko, že je doslova „v nás“, že je duší naší duše, a tedy něčím tak zcela samozřejmým, si často ani neuvědomujeme jeho jsoucno. Málo se na něj obracíme, málo ho prosíme, málo na něj spoléháme, málo s ním ve svém životě počítáme.

Bude tedy dobré připomenout si opět stěžejní okamžiky Mariina života, abychom lépe pochopili, jak Duch Svatý obklopuje svou láskou i celý náš život.

Maria žila ve stálém spojení s Božím Duchem v každém okamžiku svých pozemských dnů. Budeme se v této úvaze zabývat hlavně trojím zcela osobním setkáním její duše s Posvětitелеm.

Hned na počátku její fyzické existence byla jeho zvláštním zásahem uchráněna dědičného hříchu. Bůh s ní měl jedinečný úmysl: chtěl se s ní sám osobně spojit poutem mateřství i věčného snoubenectví. Proto musela být **pro něho** dokonale čistá, bez nejmenší poskvrny. Maria je ztělesněnou původní Boží myšlenkou o člověku, jak si ho Bůh při stvoření představoval, je člověkem ráje. Bůh si ji zcela a úplně vyhradil pro sebe a ďábel se neodvážil ani k ní přiblížit. Otec biskup Hlouch, který Pannu Marii tolik miloval, o ní při jedné příležitosti řekl: „Ona je Boží lyra, na níž si ďábel ani brnkout nesmí!“. Maria však nedostala tento veliký dar zadarmo. Bůh jí jej daroval „pro zásluhy svého Syna“. S tímto prvním posvěcením však také spolupracovala, radostně, věrně a dětsky oddaně, takže v sobě připravila prostor pro další Boží působení.

Pak se již vědomě setkává s Duchem Svatým ve chvíli Vtělení Božího Syna. Po andělově zprávě, když Maria dala plný souhlas k odvěkému Božímu plánu, stalo se Slovo – zastíněním Ducha Svatého – tělem. I tato milost byla úkolem, který Maria věrně plnila po celý Ježíšův život od této chvíle až po jeho nanebevstoupení. Během těchto let se opírala o svého Syna a byla jeho věrnou pomocnicí v díle spásy. A právě pro svou dokonalou nehříšnost dostala sílu vytrvat – „stát“ pod křížem svého Syna, spolu s ním trpět a spolu s ním vykupovat svět.

Když Ježíš vstoupil do nebe, byla jeho Matka na zemi živým odleskem jeho fyzické přítomnosti. Podle Božího plánu má být nyní Matkou mystického těla Kristova, jeho Církve. Tento nový úkol přijímá o Letnicích. Byla to chvíle nového uchvácení Duchem Svatým, který ji vybavil i pro její ustavičnou činnost v Církvi, pro

její poslání až do konce času a do věčnosti.

Jak nyní vypadá v tomto světle naše vlastní posvěcování Duchem Svatým? Teď se můžeme zahledět do minulosti, přítomnosti a budoucnosti, neboť Duch Boží nás vede a posvěcuje den co den. Naše první a základní setkání s ním je ve křtu svatém. Tam vytryskl pramen všech ostatních Božích darů. Tam jsme byli očištěni od dědičného hříchu. Sám Bůh mne tehdy nazval svým milovaným dítětem. Neznamená to ovšem plné navrácení rajskeho stavu prvních lidí. Stále v sobě nesu sklon uhýbat před Boží vůlí, snahu „osvobodit se“ od řádu, hledat si své cesty. Mám však v sobě i tohoto nového ducha, který mi ukazuje, kudy mám jít, abych stoupal vzhůru. Toto každodenní zápolení má zocelit mou vůli, „vyprovokovat“ všechno dobré a přivádět mě k pravé svobodě Božích dětí. To je můj úkol zde na zemi. Ale jak často

porušuji, nebo alespoň zeslabuji spojení s Bohem svými osobními hříchy! V této chvíli nám Duch Boží přichází na pomoc. Ve svátosti smíření toto spojení obnovuje a dává nám sílu k novému začínání. Kdybychom dovedli pochopit, kolik milostí nám zde Duch Svatý připravuje, co všechno nám nabízí, jak nás vyzbrojuje, jaké světlo nám chce vlít! A svou vlastní pečeť vtiskuje Duch Svatý duši ve svátosti biřmování, ve „svátosti křesťanské dospělosti“. Tou si nás „vyhrazuje pro sebe“, označuje svým znamením pro celou věčnost, upevňuje nás a zoceluje pro boje o Boží království v nás samých i ve světě kolem nás. I všechny ostatní svátosti, které přijímáme, jsou inspirovány tímto Duchem Boží lásky. On nás všemi prostředky posvěcení vede, abychom svůj úkol na zemi co nejlépe splnili a dosáhli svého věčného cíle. Jak ho však mám vnímat, jak ho uslyším? Musím si uvědomit, že se jenom